

1892-1893

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret. Alhed Larsen bor i København - formodentlig sammen med søsteren Christine. Årstallet er således 1892 eller 1893.

Generel kommentar:

I perioden 1892-1893 boede de tre søstre Alhed, Christine og Johanne sammen i en lejlighed (Waldemarsgade 30) i København. Alhed Larsen arbejdede på Den Kongelige Porcelænsfabrik. Emil Brandstrup led af tuberkulose. Alhed Larsens morfar var dement. Alhed Larsen kendte flere, der hed Bodil, så det kan ikke afgøres, hvem Bodil i dette brev er. Det er uklart, om Frøken Smidths bror var maleren Hans Smidth.

Omtalte personer:

Lars Christian Balslev
Rigmor Balslev
Thorvald Balslev
Emil Brandstrup
Johanne Christine Brandstrup
Lauritz Brandstrup
Julie Brandt
Thomas Bredsdorff
Malin Holmström-Ingers
Christine Mackie
Johanne Oppermann
Theodor Oppermann
Hans Smidth
- Smidth, Frøken

Arkivplacering:

Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB 2194

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave fra Laura

Warberg Petersen til Østfyns Museer

DOKUMENTINDHOLD

Det øsregner. Alhed Larsen blev om lørdagen modtaget på banegården af en masse venner. Søndag var de på Vartov. Emil Brandstrup kom og fortalte om sin rejse. Alhed Larsen gik derefter til sine bedsteforældre for at spørge, om hun skulle hjælpe med noget.

Johanne Oppermann og Frk. Smidth er begge i Italien med deres brødre. Alhed og deres fælles rejse blev således ikke realiseret.

TRANSSKRIFTION

Kære Mor!

Nu har Thomas lige været her og siddet og sludret en Timestid; af den Grund maa jeg nu ruppe mig for at naa at faa Brevet hen i Postkassen, jeg kan ikke godt gaa paa Banegaarden med det, da det pjaskregner. Gid det dog snart vilde blive lidt godt Vejr, det er saa utaaleligt at gaa omkring i det Sjask, og meget har jeg da heller ikke været ude endnu. – Paa Banegaarden i Lørdags blev jeg modtaget af lille Thorvald, Brandt, Christine, Laders og Thomas. Lille Th. gik med hjem og sad og passiarede nogle Timers Tid. – Søndag Morgen gik vi til Vartov, hvor vi jo traf en Del af Foreningens Medlemmer. Molle var der ogsaa, hun gik med her hjem til Frokost. Da vi lige var færdige med Frokosten, kom Onkel Emil; han havde det helt godt, og ["og" overstreget] var saa livlig og behagelig og fortalte en hel Del fra sin Rejse. Han mente, at Bedstemoder ikke vilde have mig til Hjælp, men sagde, at vi kunde jo selv komme ned og spørge om det. Da vi havde spist til Middag, gik vi saa derned. Men ganske rigtig, Bedstemoder vilde ikke have det mindste med min Hjælp at gøre, hun vilde helst være fri. Der var slet ikke noget at stille op med hende. – Kransene var komne til rigtig Tid, men Bedstemor havde strax sendt dem hen til Datteren og ikke set efter, hvem de var fra. – Hun var for Resten i helt godt Humeur, derimod var Bedstefader simpel og meget sløv. – I Dag har jeg været inde hos Syjomfruen, jeg faar min Kjole paa Lørdag. I Morgen Kl. 11 skal vi hen til Thomas sammen med Molle; derfra gaar jeg saa ud til Fabriken – Det glæder jeg mig ikke videre til; Opperr er jo i Italien sammen med sin Broder, Smidth ligesaa med sin Broder. Vor Fællestur derned blev nok desværre aldrig til noget. –

Nu maa jeg slutte. Bodil har det bedre. ---

Mange Hilsner til Eder alle fra Chr. og Din
Alhed.

[Skrevet på tværs øverst på s1:]

Rimse var paa Banegaarden, hun havde sit Portræt med til mig. – Hun havde ogsaa et Portræt fra Studenten som Soldat samt et lille Brev, hvori

han ærgrer sig over at han var i daarligt Humeur ude hos os.

Heide var paa Rase-
gaarden min hustru
vil faa et udel
lig. - Min hustru
og saa et Parke-
stue. Stuen der
skal det aars et
hille Rase, hustru
hustru og hustru
et hustru var i den
et hustru hustru
hustru.

Kære Mor!

Nu har Thomas lig været her og
lidet og skrevet en Brevet; af den
Grund saa j nu røppe mig for
at saa at saa Brevet her i Par-
Rasen j Rase ikke gort saa
paa Rasegaarden med det, de
det paa Rase. Lidet det de
saa vilde blive lidt gort Rase,
det er saa utagelig at saa
omkring i det Rase, og meget
har j da heller ikke været
ude endnu. - Paa Rase-
den i Lørdag blev j uventet

af lille Charvald, Praemt Christ-
hine, Sanders og Thomas. Lille
Ple. gik med Lige og sad og
passerede nogle Ridders Tid.
— Søndag Morgen gik vi til
Varkov, hvor vi jo traf en del
af Farvingens Medlemmer. Mølle
var der ogsaa, men gik med Lige
Lige til Frøholt. Da vi var
færdige med Frøholt, kom
Oskel Brønd, han havde det
helt godt, og var saa lidt og
behagelig og fortalte os det alle
fra sin Rejse. Han mente, at
Beretningen ikke vilde have
vi til Hjælp, men sagde, at vi
kunne jo selv komme med og
spørge om det. Da vi havde
spis et til Middag, gik vi saa
dermed. Men ganske rigtig, Ber-

etningen vilde ikke have det
mindste med sin Hjælp at gøre,
men vilde helst være fri. Der
var slet ikke noget at stille op
med hende. — Bræmme var Kom-
me til rigtig Tid, med Beretningen
havde strax sendt den hen
til Datteren og ikke det øfter-
levende de var fra. — Hjem var
for Resten i helt godt Humør,
derimod var Beretningen sin
pæl og meget sløv. — 7 Dag har
vi været inde hos Pygornpræsten
og faar sin Hjælp saa derved.
På Morgen Kl. 11 skal vi hen
til Thomas sammen med Mølle,
derfra gaar vi saa til de
brøder. Det glæder vi os ikke
vildt til; Og der er jo i Ma-
den sammen med sin Brøder,

BB2194

Smitte ligesom med sin Bror.
Var Følelsen dermed blev nok
denne aldrig til nyt.

= Mit var i slukke. Badil
var det bedre. —

Mang. Hilsener til eder alle
fra Chr. & sin
Alene.